

Դանիելի Գիրքը — Հարյուր Իննսուներորդը

Մարգարեական կրեշենդո . Պանիումի ճակատամարտի բացահայտումը և Կիրակնօրյա օրենքի նախերգանքը

Jeff Pippenger

2024-04-20

Վերջին հոդվածը ավարտվեց մի հատվածով, որն ընդգրկում էր այն պարբերությունը, որտեղ ասվում էր. «Հանցանքը գրեթե հասել է իր սահմանին: Խառնաշփոթությունը լցնում է աշխարհը, և շուտով մեծ սարսափ պիտի գա մարդկային էակների վրա: Վախճանը շատ մոտ է: Մենք, որ գիտենք ճշմարտությունը, պետք է պատրաստվենք այն բանին, որ շուտով պիտի պայթի աշխարհի վրա՝ որպես ճնշող անակնկալ»: «Հանցանքը» հասնում է իր սահմանին, երբ փորձաշրջանային ժամանակի բաժակը լցվում է, և այդ սահմանը Միացյալ Նահանգների համար հասնում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ:

«Բայց Քրիստոսը հայտարարեց, որ օրենքից ոչ մի յոթ կամ կես չի անցնի, մինչև որ երկինքն ու երկիրը չանցնեն: Հենց այն գործը, որ Նա եկավ կատարելու, օրենքը բարձրացնելն էր և ստեղծված աշխարհներին ու երկնքին ցույց տալը, որ Աստված արդար է, և որ Նրա օրենքը փոփոխության կարիք չունի: Բայց ահա Սատանայի աջ ձեռքը պատրաստ է շարունակելու այն գործը, որ Սատանան սկսեց երկնքում՝ Աստծո օրենքը փոփոխելու փորձը: Եվ քրիստոնեական աշխարհը հավանություն է տվել նրա ջանքերին՝ ընդունելով պապականության այս գավակին՝ կիրակի հաստատությունը: Նրանք սնել են այն և պիտի շարունակեն սնել, մինչև որ բողոքականությունը եղբայրակցության ձեռք մեկնի հռոմեական իշխանությանը: Այն ժամանակ օրենք կորվի Աստծո արարչագործության շաբաթի դեմ, և հենց այդ ժամանակ է, որ Աստված «արտասովոր գործ պիտի կատարի երկրի վրա»: Նա երկար համբերել է մարդկային ցեղի համառությանը. Նա փորձել է նրանց շահել Իր համար: Բայց ժամանակը պիտի գա, երբ նրանք կլրացնեն իրենց անօրենության չափը, և հենց այդ ժամանակ է, որ Աստված պիտի գործի: Այս ժամանակը գրեթե հասել է: Աստված ազգերի հետ հաշիվ է պահում. թվերը նրանց դեմ աճում են երկնքի գրքերում, և երբ օրենք դառնա, որ շաբաթվա առաջին օրվա խախտումը պատժով պիտի հանդիպի, այն ժամանակ նրանց բաժակը լեցուն կլինի»: Review and Herald, March 9, 1886.

Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ Միացյալ Նահանգները լիովին կլցնի իր բաժակը, և ազգային ուրացությանը կհետևի ազգային կործանումը: Մեր դիտարկած պարբերությունն ասում է, որ «հանցանքը գրեթե հասել է իր սահմանին», և որ «մեծ ահը շուտով պիտի գա մարդկանց վրա»: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ, որը Հայտնության գրքի տասնմեկերորդ գլխում ներկայացված է որպես «մեծ երկրաշարժի ժամը», «քաղաքի տասներորդ մասը ընկավ», և «ահա, երրորդ վայր շուտով գալիս է», և «յոթներորդ հրեշտակը փող հնչեցրեց»: Երրորդ վայր յոթներորդ փողն է, և այն գալիս է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ՝ բերելով «մեծ ահ»: Այդ պահին «վախճանը շատ մոտ է»,

և այն գալիս է որպես «ամեն ինչ ծածկող անակնկալ»: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ փորձության ժամանակի բաժակը նույնպես լցվում է պապականության համար, որովհետև այն ժամանակ Հայտնության տասնութերորդ գլխի երկրորդ ձայնը հոչակում է. «Ելէ՛ք նրանից, իմ ժողովուրդ, որպեսզի մասնակից չլինեք նրա մեղքերին, և որպեսզի չստանաք նրա պատուհասներին. որովհետև նրա մեղքերը հասել են մինչև երկինք, և Աստված հիշեց նրա անօրենությունները: Հատուցեցէ՛ք նրան այնպես, ինչպես նա հատուցեց ձեզ, և կրկնակի հատուցեցէ՛ք նրան՝ ըստ նրա գործերի. այն բաժակի մեջ, որ նա լցրեց, կրկնակի լցրէ՛ք նրան»:

Այդ պատմությունը բացվում է կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ և նշանավորում է խորհրդանշական ժամանակաշրջան, երբ պապականությունը «մեծ սրտմտությամբ պիտի ելնի՝ շատերին կործանելու և իսպառ վերացնելու համար», որովհետև «վերջին օրերում շատ նահատակներ պիտի լինեն»: Այն, ինչ բարկացնում է պապականությանը, «լուրերն են արևելքից և հյուսիսից», որոնք «պիտի խռովեցնեն նրան», սակայն «նա պիտի հասնի իր վախճանին, և ոչ ոք պիտի օգնի նրան»: Կիրակնօրյա օրենքից մինչև պապականության վախճանը սկսվում է Աստծո դատաստանի գործադիր փուլի առաջին փուլը: Դրան հաջորդում է երկրորդ փուլը, այսինքն՝ վերջին յոթ պատուհասները, և վերջապես ամբարիշտների հավիտենական կործանումը հազարամյա ժամանակաշրջանի ավարտին: Աստծո գործադիր դատաստանի պատմությունը ներկայացված է պատերազմի համատեքստում:

«Մենք կանգնած ենք մեծ ու հանդիսավոր իրադարձությունների շեմին: Մարգարեությունները կատարվում են: Տարօրինակ, իրադարձություններով լի պատմություն է գրառվում երկնքի գրքերում: Մեր աշխարհում ամեն ինչ խռովքի մեջ է: Կան պատերազմներ և պատերազմների լուրեր: Ազգերը գայրացած են, և մեռելների ժամանակը եկել է, որպեսզի նրանք դատվեն: Իրադարձությունները փոխվում են՝ առաջ բերելու Աստծո օրը, որ մեծապես շտապում է: Կարծես թե ժամանակի միայն մի ակնթարթ է դեռ մնում: Բայց մինչ արդեն ազգը ելնում է ազգի դեմ, և թագավորությունը՝ թագավորության դեմ, այժմ դեռ ընդհանուր բախում չկա: Մինչ այժմ չորս հողմերը պահվում են, մինչև որ Աստծո ծառաները կնքվեն իրենց ճակատների վրա: Այն ժամանակ երկրի գորությունները կհավաքեն իրենց ուժերը վերջին մեծ պատերազմի համար»: Christian Service, 50, 51.

Աստված կնքում է հարյուր քառասունչորս հազարը և այնուհետև Իր մյուս հոտը կանչում է Բաբելոնից դուրս, և մյուս հոտը ևս ստանում է Աստծո կնիքը, թեև, ի տարբերություն հարյուր քառասունչորս հազարի, ներկայացված է որպես «մեծ բազմություն»: Նախորդ մեջբերման մեջ տեսնելու էական կետն այն է, որ «չորս հողմերը պահվում են, մինչև որ Աստծո ծառաները կնքվեն իրենց ճակատների վրա»: Կիրակնօրյա օրենքի ժամանակ հարյուր քառասունչորս հազարը կնքված են եղել, «և ահա երրորդ վայր շուտով գալիս է», սակայն միայն այն ժամանակ, երբ Աստծո մյուս հոտից վերջինն էլ ստացած լինի կնիքը, չորս հողմերը լիովին արձակվում են:

«Ազգերն այժմ բարկանում են, բայց երբ մեր Քահանայապետն ավարտի Իր գործը Սրբաբանում, Նա պիտի կանգնի, հազնի վրեժխնդրության հանդերձները, և ապա

յոթ վերջին պատուհասները պիտի թափվեն: Ես տեսա, որ չորս հրեշտակները պիտի պահեն չորս հողմերը, մինչև որ Հիսուսի գործը Սրբաբանում ավարտված լինի, և ապա պիտի գան յոթ վերջին պատուհասները»: Review and Herald, August 1, 1849.

Այն «մեծ և հանդիսավոր իրադարձությունները», որոնց «շեմին մենք կանգնած ենք», ներկայացված են որպես «պատերազմներ և պատերազմների լուրեր»: Դրանք ներկայացված են որպես տեղի ունեցող այն ժամանակ, երբ «մեր աշխարհում ամեն ինչ խռովքի մեջ է», երբ ազգերը «արդեն ելնում են ազգի դեմ»: Պանիումը ներկայացնում է Դանիել տասնմեկերորդ գլխի տասնհինգերորդ համարի «տարօրինակ և դեպքերով լի պատմությունը», որը տանում է դեպի, և ներմուծում է տասնվեցերորդ համարը, որը Կիրակնօրյա օրենքն է, որտեղ տեղի է ունենում «ընդհանուր բախումը», որի համար «երկրի բոլոր գորությունները» համախմբում են իրենց ուժերը վերջին մեծ պատերազմի համար: Այդ «վերջին մեծ պատերազմը» Երրորդ համաշխարհային պատերազմն է և ներկայացված է մ.թ.ա. 31 թ. Ակտիումի ճակատամարտով:

Առաջին և երկրորդ համարները, ինչպես նաև տասներորդից մինչև տասնհինգերորդ համարները ներկայացնում են Դանիել տասնմեկի քառասուներորդ համարի թաքնված պատմությունը: Քառասուներորդ համարը նույնացնում է Միացյալ Նահանգների և ադվենտիստիկ պատմությունը 1798 թվականից մինչև 1989 թվականը: Այնուհետև այն լռում է մինչև Միացյալ Նահանգների՝ որպես Աստվածաշնչյան մարգարեության վեցերորդ թագավորության, ավարտը և Լատդիկեան Յոթներորդ-օրյա ադվենտիստ եկեղեցու դուրս թքվելը քառասունմեկերորդ համարում, որը կիրակնօրյա օրենքն է, և որը նաև տասնվեցերորդ համարն է: Առաջին և երկրորդ համարները նույնացնում են վախճանի ժամանակը 1989 թվականին, և Միացյալ Նահանգների նախագահներին այդ պահից սկսած՝ մինչև վեցերորդ հարուստ նախագահը, որը գրգռում է սատանայական գլոբալիստներին: Երկրորդ համարը պատմությունը բերում է մինչև Դոնալդ Թրամփի ընտրվելը 2016 թվականին, ապա երրորդ համարը շարունակում է տասը թագավորների պատմությունը, որոնք ներկայացված են Ալեքսանդր Մակեդոնացու միջոցով, որը Աստվածաշնչյան մարգարեության յոթերորդ թագավորությունն է, և որոնք իրենց թագավորությունը տալիս են պապականությանը մոտալուտ կիրակնօրյա օրենքի ճգնաժամի ժամանակ:

Տասներորդ համարը եզրափակվում է՝ 1989 թվականը նույնացնելով որպես վերջի ժամանակ, իսկ տասնմեկերորդ և տասներկուերորդ համարները ներկայացնում են Ուկրաինայի պատերազմը՝ նշելով, որ Պուտինը և Ռուսաստանը կհաղթեն պատերազմում, սակայն իրենց հաղթանակից օգուտ չեն ունենա: Ուկրաինական պատերազմը սկսվեց 2014 թվականին՝ մեկ տարի առաջ, քան Թրամփի առաջին քարոզարշավի սկիզբը: Այս համարները տանում են դեպի Դոնալդ Թրամփի (քաղաքական) հարությունը, երբ նա սկսում է իր երրորդ քարոզարշավը՝ դառնալու ութերորդ նախագահը, այսինքն՝ այն յոթից: Տասներեքերորդ համարը նշում է Թրամփի քաղաքական պայքարները, որոնք նախորդում են նրա հաղթանակին Պանիումում՝ տասնհինգերորդ համարում, իսկ տասնչորսերորդ համարը վերաբերում է այն

պատմությանը, որ տեղի է ունենում Պանիումի ճակատամարտի ընթացքում մինչև նրա հաղթանակը տասնհինգերորդ համարում, այն պատմությանը, երբ մեղքի մարդը սկսում է բացահայտորեն ներխուժել քաղաքական պատմության մեջ: Երբ պապականությունը ներխուժում է մարգարեական պատմության մեջ, Տյուրոսի պոռնիկը սկսում է երգել, և տեսիլքը հաստատվում է:

Պանիումի հաղթանակին մ.թ.ա. 200 թվականին հաջորդեց Մակաբայեցիների «ապստամբության» ճանապարհային նշանը Մոդեխնում (նշանակում է՝ բողոք) մ.թ.ա. 167 թվականին: Մ.թ.ա. 164 թվականին Մակաբայեցիները վերահանձնեցին Տաճարը, և Անտիոքոս Եպիփանեսը մահացավ՝ նշանավորելով Մակաբայական պայքարի բեկումնային պահը հունական կրոնական ազդեցության դեմ: Մ.թ.ա. 161 թվականից մինչև մ.թ.ա. 158 թվականն ընկած ժամանակահատվածում դաշինքի մեջ մտնելու գործը սկսվեց և ավարտին հասցվեց: Մարգարեական ճանապարհային նշանները կրկնվում են Հասմոնյան դինաստիայի մեջ՝ տասնհինգերորդ համարից մինչև քսաներեքերորդ համարի պատմության շրջանակներում:

Քսաներեքերորդ համարում Հոռմի հետ դաշինքը ուղղակի հիշատակում է, սակայն տասնհինգերորդ համարում մ.թ.ա. 167, մ.թ.ա. 164, մ.թ.ա. 161 և մ.թ.ա. 158 թվականների Մակաբեական չորս նշանաքարերը տեսանելի են դառնում միայն այն ժամանակ, երբ «դաշինքի» պատմությունը կիրառվում է այդ համարի վրա: Երբ տասնվեցերորդ համարում Պոմպեոսը գրավեց Երուսաղեմը, նա բախվեց քաղաքում ընթացող քաղաքացիական պատերազմի, և հակամարտող երկու կողմերն էլ Հասմոնյան տոհմի մասնատված խմբավորումներ էին: Հետևաբար, Մակաբայեցիները ներկա են նաև տասնվեցերորդ համարի պատմության մեջ:

Քսաներորդ համարը նույնացնում է Քրիստոսի ծնունդը, իսկ քսանմեկերորդ և քսաներկուերորդ համարները նույնացնում են Քրիստոսի մահվան պատմությունը. ուստի այդ պատմության մեջ առկա է Հասմոնյան տոհմի գիծը, որը ներկայացված է փարիսեցիներով: Տասնհինգերորդից մինչև քսաներեքերորդ համարները նույնացնում են բառացի փառավոր երկիրը և Աստծո Հրեաստանի ուրացյալ ժողովրդին, որոնք դավանում էին, թե Իր ճշմարտությունների պաշտպաններն են, սակայն Աստծո ներկայացուցիչները չէին առավել, քան ուրացյալ բողոքականությունն է:

Քույր Ուայթը մեզ տեղեկացնում է, որ «Դանիելի տասնմեկերորդ» գրքի «կատարման մեջ» տեղի ունեցած պատմության «մեծ մասը պիտի կրկնվի»: Հասմոնյան դինաստիայով ներկայացված մարգարեության գիծը ներկայացնում է այն մարգարեական գիծը, որը պատկերում է բողոքականության ուրացող եղջյուրը՝ սկսվելով երրորդ նախագահական արշավից, որը ձեռնարկվում է վեցերորդ ամենահարուստ նախագահի կողմից: Թրամփը երեք անգամ առաջադրվում է նախագահի պաշտոնի համար. առաջին և վերջին անգամ, երբ նա առաջադրվում է, նա հաղթում է, սակայն երկրորդ անգամ տասներեք թվով ներկայացված ապստամբությունը բնորոշում է 2020 թվականի գողացված ընտրությունը: Ապա աշխարհը բաժանվում է երկու դասերի. մի դասը կարող է տեսնել 2020 թվականը, իսկ մյուս դասը կույր է: Սա խորհրդանշում է այն մեծ փորձությունը, որը նախորդում է

աղվենտիստների համար շնորհի ժամանակի ավարտին՝ գազանի պատկերի կազմավորման մեջ:

«Արդեն իսկ նախապատրաստությունները առաջ են ընթանում, և շարժումներ են կատարվում, որոնք կհանգեցնեն գազանին պատկեր շինելուն: Երկրի պատմության մեջ տեղի կունենան իրադարձություններ, որոնք կկատարեն մարգարեության կանխասացությունները այս վերջին օրերի համար»: Review and Herald, April 23, 1889.

Այժմ ընթացքի մեջ գտնվող առաջացող «նախապատրաստությունները», «շարժումները» և «դեպքերը», «որոնք կհանգեցնեն գազանին պատկեր շինելուն», և «որոնք այս վերջին օրերի համար կկատարեն մարգարեության կանխասացությունները», ներառում են Դանիել գրքի տասնմեկերորդ գլխի տասնհինգից մինչև քսաներեք համարներում ներկայացված Հասմոնյան տոհմի նշանաքարերը: Ուխտագանգ Հասմոնյան տոհմը, ներկայացնելով ուխտագանգ բողոքականությունը, հյուսված է Դոնալդ Թրամփի՝ վեցերորդ և ութերորդ հանրապետական նախագահի վկայության մեջ, որը գրգռում է և մղում իր MAGA-ականությունը նոր աշխարհակարգի woke-ականության դեմ:

Թրամփի մասին վկայությունը հասնում է մինչև 2020 թվականը Դանիել տասնմեկերորդ գլխի երկրորդ համարում, և այն ներառում է նրա քարոզարշավն ու առաջին պաշտոնավարման ժամկետը, ապա տասներեքից մինչև տասնհինգ համարները նույնականացնում են նրա երրորդ և վերջին քարոզարշավը, հաղթանակը և վերջին պաշտոնավարման ժամկետը: Երկու պաշտոնավարման ժամկետների միջև Հայտնության տասնմեկերորդ գլուխը ցույց է տալիս, որ Հանրապետական եղջյուրը սպանվեց և երեքուկես օր մեռած ընկած մնաց փողոցում: Թրամփի պատմության այդ գիծը Դանիել տասնմեկերորդ գլխում միմյանց է կապում նրա նախագահությունների սկիզբն ու ավարտը: Այսպիսով, Դոնալդ Թրամփի մասին վկայությունը գտնվում է թե՛ Դանիելի, թե՛ Հայտնության գրքերում, և երկու գրքերում էլ այն գտնվում է տասնմեկերորդ գլխում:

Երեք մասնակի գծերը, երբ մեկտեղվում են, բացահայտում են Թրամփի ամբողջական պատմությունը՝ որպես վեցերորդ և ութերորդ նախագահ, և դրանք կառուցված են «Ճշմարտության» ստորագրության վրա: Դրանք բխում են Դանիելի և Հայտնության գրքերից և կազմում են պատմության մի գիծ, որը համընկնում է «Դանիելի գրքի այն մասի հետ, որ վերաբերում է վերջին օրերին»:

Դանիելի այդ հատվածն է, որ բացվում է Հուդայի ցեղից եղող Առյուծի կողմից՝ փորձության ժամանակահատվածի փակվելուց անմիջապես առաջ, և հետևաբար այն կազմում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնքման պատգամի մի բաղադրիչը: Սակայն անհրաժեշտ է հոգևոր կատարյալ տեսողություն՝ տեսնելու համար 2020 թվականին երկու վկաների սպանվելու մարգարեական նշանաքարերը:

Դանիել 11-ի տասնհինգերորդ համարը ներկայացնում է Պանիումի ճակատամարտը և Հասմոնյան դինաստիայի գիծը, որը կատարվեց բառացի ճակատամարտով՝ այսպիսով

խորհրդանշելով ուխտադրուժ բողոքականության կրոնի և գլոբալիստների նոր դարաշրջանի կրոնի միջև ընթացող հոգևոր պատերազմի մի մարգարեական պատկերացում: Պանիումի ճակատամարտը, որը տեղի ունեցավ մ.թ.ա. 200 թվականին, ներկայացնում է Հանրապետական եղջյուրի ճակատամարտը, իսկ Մակաբայան ապստամբությամբ ներկայացված պայքարը ներկայացնում է ուխտադրուժ բողոքական եղջյուրի ճակատամարտը: Թեև Մակաբայեցիների ապստամբությունը տեղի ունեցավ մ.թ.ա. 167 թվականին, այն մարգարեապես համընկնում է Հանրապետական եղջյուրի ճակատամարտի հետ մ.թ.ա. 200 թվականին, որովհետև մարգարեապես եղջյուրները գուգահեռում են միմյանց պատմությունները:

Տասնհինգերորդ համարը ներկայացնում է այն մարգարեական պատմությունը, որը անմիջապես նախորդում է և ներմուծում է շուտով գալիք կիրակնօրյա օրենքը: Հետևաբար այն ներկայացնում է հարյուր քառասունչորս հազարի կնիքման ժամանակի հենց այն կետը, երբ կնիքման պատգամի մեջ եղած գործությունը հավիտենապես դրոշմում է կնիքը Աստծո վերջին օրերի ժողովրդի վրա:

Հուդայի ցեղից եղող Առյուծն է, որ բացում է այդ ճշմարտության կնիքը, և այդ ճշմարտությունը Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունն է: Հարյուր քառասունչորս հազարը նրանք են, «որ Գառան հետևում են, ուր որ նա գնա», և երբ Նա բացում է տասնհինգերորդ համարը, Հուդայի ցեղից եղող Առյուծը Իր վերջին օրերի ժողովրդին առաջնորդել է դեպի Պանիում: Հիսուսն այս իսկ միտքը պատկերավոր ցույց տվեց կնքման գործընթացում, երբ, խաչից անմիջապես առաջ, Իր աշակերտներին տարավ Պանիում:

Պանիումի պատերազմը Քրիստոսի կողմից հատուկ կերպով հիշատակվում է, երբ Նա, կանգնած լինելով Պանիումում Իր աշակերտների հետ, այնտեղ ուսուցանեց նրանց, որ Իր եկեղեցին պիտի կառուցվի Պետրոսի խոստովանության վրա, և որ «դժոխքի դռները» նրան պիտի չհաղթահարեն: Հիսուսը նույնացրեց այն պատերազմը, որը ներկայացված է Պանիումի ճակատամարտով: Պանիումի ճակատամարտը տասնհինգերորդ համարն է, իսկ տասնվեցերորդ համարը՝ Ակտիումի ճակատամարտը: Քրիստոսը կանգնած էր Պանիումում՝ հենց Իր մահվան իրագործվելուց անմիջապես առաջ:

Պանիումից մինչև Կիրակնօրյա օրենքը երկրի գագանի երկու եղջյուրների՝ բողոքականության և հանրապետականության քաղաքական ու կրոնական պայքարի պատմությունն է: 2020 թվականին նրանք երկուսն էլ ենթարկվեցին հարձակումի անդունդից ելնող աթեիստական գագանի կողմից, և երկու եղջյուրների պատերազմը գլոբալիզմի քաղաքական ու կրոնական աստվածների դեմ ներկայացված է տասնմեկից մինչև տասնվեց համարների պատմության շրջանակում:

2014 թվականին սկսված ուկրաինական պատերազմից, 2015 թվականին սկսված Դոնալդ Թրամփի առաջին նախագահական քարոզարշավից, մինչև 2020 թվականին երկու եղջյուրների մահը, մինչև 2023 թվականի հարությունը, մինչև Թրամփի երրորդ քարոզարշավը, որը սկսվեց 2022 թվականի նոյեմբերի 15-ին, պատմությունը տանում է դեպի տասներեքից տասնհինգ համարները: Այդ համարներում Աստծո մարգարեական

Խոսքով հայտնված պատմությունը ներկայացնում է այն մարգարեական ճշմարտությունները, որոնք կնիքում են հարյուր քառասունչորս հազարը:

Այդ ճշմարտությունները պատկերվում էին Քրիստոսի՝ Կեսարիա Փիլիպպե կատարած այցելությամբ՝ Մատթեոսի տասնվեցերորդ և տասնյոթերորդ գլուխներում: Այդ համարներում մեղքի մարդը վերադառնում է մարգարեական պատմության մեջ՝ երգելով Տյուրոսի պոռնիկի երգերը, և այդպիսով հաստատում է տեսիլքը՝ այդ համարները դնելով Կեսգիշերային Աղաղակի համատեքստում, որովհետև որտեղ տեսիլք չկա, ժողովուրդը կորչում է:

Որտեղ տեսիլք չկա, ժողովուրդը կորչում է, բայց ով պահում է օրենքը, երջանիկ է նա: Առակաց 29:18:

Նրանք, ովքեր աչքեր ունեն, բայց չեն ուզում տեսնել, և ականջներ, բայց հրաժարվում են լսել, այն անմիտ լաոդիկեցին կույսերն են, որոնք «յուզ» չունեն: «Յուզը» գիտության աճն է, որ առաջանում է, երբ Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը բացվում է անմիջապես նախքան շնորհքի ժամանակի փակվելը, և ըստ Ովսեեի՝ Աստծու այն ժողովուրդը, որ հրաժարվում և մերժում է գիտությունը, պիտի կորչի:

Իմ ժողովուրդը կորչում է գիտության պակասից, որովհետև դու մերժեցիր գիտությունը, ես էլ քեզ պիտի մերժեմ, որպեսզի ինձ քահանա չլինես. քանի որ դու մոռացար քո Աստծու օրենքը, ես էլ պիտի մոռանամ քո որդիներին: Օսեե 4:6.

Եվ Տիրոջ խոսքը եղավ ինձ, ասելով. «Մարդու որդի՛, դու բնակվում ես ապստամբ տան մեջ, որոնք աչքեր ունեն տեսնելու, բայց չեն տեսնում, ականջներ ունեն լսելու, բայց չեն լսում, որովհետև ապստամբ տուն են»: Եզեկիել 12:1, 2.

Եվ Նա ասաց. «Գնա՛ և ասա՛ այս ժողովրդին. “Լսելով լսեցե՛ք, բայց մի՛ հասկացեք, և տեսնելով տեսե՛ք, բայց մի՛ ըմբռնեք: Այս ժողովրդի սիրտը պարարտացրո՛ւ, և նրա ականջները ծանրացրո՛ւ, և փակիր նրա աչքերը, որպեսզի չտեսնի իր աչքերով, և չլսի իր ականջներով, և չհասկանա իր սրտով, և չդառնա, և չբժշկվի”»: Եսայիա 6:9, 10.

Եվ աշակերտները մոտեցան ու ասացին նրան. «Ինչո՞ւ ես նրանց առականերով խոսում»: Նա պատասխանեց ու ասաց նրանց. «Որովհետև ձեզ տրված է իմանալու երկնքի արքայության խորհուրդները, իսկ նրանց տրված չէ: Որովհետև ով ունի, նրան պիտի տրվի, և նա ավելի առատություն պիտի ունենա. իսկ ով չունի, նրանից պիտի վերցվի անգամ այն, ինչ ունի: Ահա թե ինչու նրանց առականերով եմ խոսում. որովհետև տեսնելով՝ չեն տեսնում, և լսելով՝ չեն լսում, ոչ էլ հասկանում են: Եվ նրանց մեջ կատարվում է Եսայիայի մարգարեությունը, որ ասում է. “Լսելով պիտի լսեք և չպիտի հասկանաք, և տեսնելով պիտի տեսնեք և չպիտի ընկալեք. որովհետև այս ժողովրդի սիրտը բթացել է, և նրանց ականջները ծանր են լսում, և իրենց աչքերը փակել են, որպեսզի երբևէ չտեսնեն իրենց աչքերով, և չլսեն իրենց ականջներով, և չհասկանան իրենց սրտով, և չդառնան, որպեսզի ես բժշկեմ նրանց”: Բայց օրհնյալ են ձեր աչքերը, որովհետև տեսնում են, և ձեր ականջները, որովհետև լսում են: Ճշմարիտ ասում եմ ձեզ, որ շատ մարգարեներ և արդարներ ցանկացել են

տեսնել այն, ինչ դուք եք տեսնում, և չեն տեսել, և լսել այն, ինչ դուք եք լսում, և չեն լսել»։ Մատթեոս 13:10–17.

«1840–1844 թվականներին տրված բոլոր պատգամները այժմ պետք է ներկայացվեն գործությամբ, որովհետև կան շատ մարդիկ, որոնք կորցրել են իրենց կողմնորոշումը։ Պատգամները պետք է գնան բոլոր եկեղեցիներին։»

«Քրիստոս ասաց. «Երանելի են ձեր աչքերը, որովհետև տեսնում են, և ձեր ականջները, որովհետև լսում են. քանի որ ճշմարիտ ասում եմ ձեզ, որ շատ մարգարեներ և արդարներ ցանկացան տեսնել այն, ինչ դուք եք տեսնում, և չտեսան, և լսել այն, ինչ դուք եք լսում, և չլսեցին» [Մատթեոս 13:16, 17]։ Երանելի են այն աչքերը, որոնք տեսան 1843 և 1844 թվականներին տեսնված բաները։»

«Լուրը տրվեց։ Եվ այս լուրը կրկնելու մեջ որևէ հապաղում չպետք է լինի, որովհետև ժամանակների նշանները կատարվում են. եզրափակիչ գործը պետք է արվի։ Կարճ ժամանակում մեծ գործ պիտի կատարվի։ Շուտով Աստծո տնօրինությամբ մի լուր պիտի տրվի, որ պիտի աճի մինչև բարձրաձայն աղաղակ։ Այն ժամանակ Դանիելը պիտի կանգնի իր բաժնի մեջ՝ իր վկայությունը տալու համար»։ Manuscript Releases, հատոր 21, 437.

Այս ուսումնասիրությունը կշարունակենք հաջորդ հոդվածում։

Հիսուս Քրիստոսի Հայտնությունը, որ Աստված տվեց նրան՝ իր ծառաներին ցույց տալու այն բաները, որ շուտով պիտի կատարվեն. և նա ուղարկեց ու իր հրեշտակի միջոցով հայտնեց այն իր ծառա Հովհաննեսին, որը վկայեց Աստծու խոսքի, և Հիսուս Քրիստոսի վկայության, և այն ամենի մասին, ինչ որ տեսավ։ Երանի է նրան, ով կարդում է, և նրանց, ովքեր լսում են այս մարգարեության խոսքերը և պահում են նրանում գրված բաները, որովհետև ժամանակը մոտ է։ Հայտնություն 1:1–3: